

Els estudiants de Tolosa

Joan Colomer i Soler, "Joan de la Sala", Vilobí d'Onyar

1. I a la vi - la de Tor - to - sa si n'hi han tres ger - mans qu(e) en se -
guei - xen els es - tu - dis per és - ser - ne ca - pe - llans, ca - pe -
llans o bé fra - res, o bé met - ges ci - rur - gians. Si n'en

guei - xen els es - tu - dis per és - ser - ne ca - pe - llans. 2. Qu(e) en se -
llans o bé fra - res, o bé met - ges ci - rur - gians. 3. Ca - pe -
c(ua)n - trena tres ni - ne - tes, tres ni - ne - tes molt ga - lants.

En comencen a tirar xanxes, xanxes vén(en) i xanxes van;
les traïdores de les nines elles *parte* en van donant.
(I)a no en passa gaire *rato*, i a la presó els van portant,
i el més petit en plorava, el més petit i el més gran.
I el mitjà els aconsolava: -No en ploreu, los meus germans,
que en tenim un germà a França que en serveix el rei d'Orlians.
No en passen l'espai d'una hora, (i)a els hi en donen paper blanc;
no en passen l'espai de dues, a les forques els van penjant.
Mentre a les forques els penjaven, seu germà estava arribant.
I en demana al *portalero*: -I allà tanta gent què hi fan?
-Si en pengen i despengen i a tres pobrets estudiants.
I en demana al *portalero* per ont hi po(d)ria ser abans.
-No li puc dir, lo cavallero, perquè hi ha altra gent al davant.
(Con) ell les forques arribava, i el petit feia el badai.
Li'n dona un bes a cada galta: -Déu us perdoni, meus germans,
que la vila de Tortosa d'aquest fet se'n recordaran,
i amb el sang del buit del jutge io m'hi vu(i) rentar les (...).